

færdelig kristelige, for det er dog vist vanskeligere at finde en særlig kristelig Sømand end en Flue ved Fastelavnstid. Derfor synes jeg ikke, der er nogen som helst Grund til at gøre Sømandshjemmene saa mørke, at Søændene ikke har nogen Lyst til at komme der. Jeg vilde sætte mere Pris paa, om man vilde indrette et Sømandshjem, hvor der var smukt og hyggeligt, med gode Malerier paa Væggene o. s. v., saa at Søændene med Glæde vilde tilbringe nogle Timer dér.

Nu kunde jeg tænke mig, at de danske Skibsredere kunde gaa med til, netop i Kraft af, at Søændene har vovet deres Liv under Krigen, at rejse dem et saadant Hjem. Jeg synes, at Skibsrederne med nogen Grund kunde ræsonnere saaledes: I Krigsaarene var det Søændene, der vovede Livet, det var Matroserne, Fyrbøderne og Officererne paa Skibene; vi andre, Direktører og Aktionærer, sad hjemme paa Kontorerne — kunde de passende sige —, og den Risiko, vi løb, indskrænkede sig til, at naar vi klippede Kuponer af Aktierne, kunde vi komme til at klippe os i Fingrene — ellers var der ingen Risiko, tværtimod, det gav under Krigen større og større Bonus at være Aktionær i Skibsrederier. De Kapitaler, de tjente, var jo ganske kolossale, der var Fortjenester op til 100—135 pCt. i et Aar, og den Risiko var det jo ikke saa vanskeligt at løbe. Jeg synes, det vilde være rimeligt, om Skibsrederne ræsonnerede som saa: Her er der en Lejlighed, hvor vi kan rejse Søændene, som har vovet deres Liv, en virkelig Bauta, der betyder noget, og som kan glæde dem i Fremtiden. Noget saadant har Skibsrederne ikke gjort, men jeg synes, der var Anledning for dette Ting til at henstille til dem, at naar de skal have saa mange Millioner udbetalt, vilde det være rimeligt, at en Del af disse Penge blev anvendt til et Hjem for de Sømand, som har vovet Livet i de vanskelige Aar.

Det var, hvad vi gerne vilde foreslaa, hvis det skulde ske, at disse Millioner skal udleveres. Man kan naturligvis sige dertil, at der er andre Rederier end dem, der har Penge staaende her, som ogsaa skulde betale dertil, men i det Øjeblik, man retter en saadan Henvendelse til de Skibsrederier, her er Tale om, antager jeg ogsaa, at de kunde faa deres Kolleger til at yde deres Part til et saadant Hjem. Jeg mener i alt Fald, at der nødvendigvis maa gives Grunde for, at disse 26 Mill. Kr. kan udleveres, og jeg kan ikke erkende, at Udvalget i sin Betænkning har givet fyldestgørende Grunde

derfor, ej heller at den ærede Ordfører for Venstre har gjort det i sin Tale her. Det forekommer mig, at der maa gives virkelige Beviser for, at disse Penge, som andrager saa mange Millioner, vil blive brugt paa en god Maade til Støtte for de danske Erhverv, enten Skibsfarten eller Industrien, i alt Fald Sikkerhed for, at de ikke bliver anvendt til Aktieudbytte eller til Lønninger for de ved Skibsfarten nu beskæftigede Ledere. Jeg skal derfor anbefale at stemme imod Lovforslaget. Jeg vil dog ikke foreslaa, at vi nægter Lovforslaget Overgang til tredie Behandling, men jeg vil anbefale mine ærede Partifæller og andre, som maatte sympatisere med min Indstilling, at vi ved tredie Behandling stemmer imod dette Lovforslag.

Ordføreren (Carl Sørensen): Jeg vil gerne have Lov til at understrege, hvad jeg sagde før om, at de optimistiske Forventninger, man her i Tinget og ogsaa udenfor dette i hele Landet nærede til den Opkomst, vi skulde komme ind i efter Krigen med Hensyn til hele vort Erhvervsliv, er jo blevet en stor Skuffelse, og det gælder ogsaa for Skibsfartens Vedkommende. Men naar jeg har forlangt Ordet, var det egentlig blot for at gøre opmærksom paa, at naar Mindretallets Ordfører, det ærede Medlem Hr. Sundbo, nævnte, at jeg ikke havde givet fyldestgørende Grunde for Flertallets Anbefaling af den foreliggende Indstilling, er dette ikke rigtigt, thi den væsentligste Grund for os er, at vi betragter de Summer, som blev baandlagt i 1917, som tilhørende de forskellige Dampskibsselskaber, hvis Skibe er forlist, og det er efter vor Formening en fyldestgørende Grund for den Stilling, som vi her anbefaler til Vedtagelse.

Handelsministeren (Tyge Rothe): Jeg takker den ærede Ordfører for Udvalgets Flertal (Carl Sørensen) og derigennem selve Udvalgsflertallet for Tilslutningen til Lovforslaget og Indstillingen om at vedtage dette. Paa den anden Side kan jeg kun beklage, at Udvalgets Mindretal ikke har set sig i Stand til at slutte sig til Flertallets Standpunkt, men agter at anbefale sine Meningsfæller at stemme imod Lovforslaget, hvad jeg dog vil haabe ikke vil hindre dets Vedtagelse i dette høje Ting. Naar Mindretallet udtaler, at der ikke er angivet fyldestgørende Grunde for Frigivelsen af de baandlagte Forsikringssummer, kan det ikke andet end forekomme mig højst besynderligt, ikke mindst fordi Betænkningen jo begynder med at konstatere, at der indenfor Udvalget